

1. І сказав Господь до Ісуса: Не бійся й не лякайся, візьми з собою весь військовий люд, та й устань, піди на Ай. Подивися: ось дав Я в руку твою айського царя, і народ його, і місто його, і край його.
2. І зробиш Аеві, і цареві його, як ти зробив Єрихонові та цареві його, тільки здобич його та худобу його заберете собі. Постав собі засідку на місто позад нього.
3. І встав Ісус та весь військовий люд, щоб іти на Ай. І вибрав Ісус тридцять тисяч чоловіка сильних вояків, та й послав їх уночі.
4. І він наказав їм, говорячи: Глядіть, чатуйте на Ай з-позад міста, не віддаляйтеся дуже від міста, і будьте всі готові.
5. А я та весь народ, що зо мною, прийдемо до міста. І станеться, коли вийдуть навперейми нам, як перше, то ми втечемо перед ними.
6. І вийдуть вони за нами, а ми відтягнемо їх від міста, бо скажуть: Вони втікають перед нами, як перше. І ми втечемо перед ними.
7. А ви встанете з засідки, і здобудете те місто, і Господь, Бог ваш, дасть його вам у вашу руку.
8. І станеться, як ви візьмете місто, то підпалите місто огнем, зробите за Господнім словом. Глядіть, я вам наказав.
9. І послав їх Ісус, і пішли вони на засідку, та й засіли між Бет-Елом та між Аем, із заходу від Аю. А Ісус ночував тієї ночі серед народу.

10. І встав Ісус рано вранці, і переглянув народ, і пішов він та Ізраїлеві старші перед народом до Аю.

11. А всі вояки, що були з ним, пішли під гору, і підійшли, і прийшли навпроти того міста, і таборували з півночі Аю, а між ним та між Аєм була долина.

12. І взяв він коло п'яти тисяч чоловіка, і поставив їх як засідку між Бет-Елом та між Аєм з заходу міста.

13. І розклав народ, увесь табір, що з півночі міста, а задню частину його з заходу міста. І прийшов Ісус тієї ночі на середину долини.

14. І сталося, як побачив це айський цар, то люди того міста поспішили, і встали рано, і вийшли навперейми Ізраїля на бій, він та увесь його народ, на означений час перед степ. А він не знав, що є засідка на нього з-позад міста.

15. А Ісус та увесь Ізраїль удавали, ніби побиті перед ними, і втікали дорогою на пустиню.

16. А ті скликали увесь народ, що в місті, щоб гнатися за ними. І гналися вони за Ісусом, і віддалилися від міста.

17. І не полишився ніхто в Аї та в Бет-Елі, хто не погнався б за Ізраїлем. І позоставили вони місто відчиненим, та й гналися за Ізраїлем.

18. І сказав Господь до Ісуса: Простягни списа, що в руці твоїй, до Аю, бо в руку твою його віддам. І простягнув Ісус списа, що в руці його, до міста.

19. А засідка швидко встала зо свого місця, та й побігли, як він простягнув свою руку. І

ввійшли вони до міста, і здобули його, і поквапилися та й підпалили те місто огнем.

20. І обернулися айські люди позад себе, та й побачили, аж ось знявся дим міста до неба! І не було в них сили, щоб утікати ані сюди, ані туди... А народ, що втікав до пустині, обернувся на тих, хто гнався за ним.

21. А Ісус та весь Ізраїль, як побачили, що засідка здобула те місто, і що знявся дим із міста, то вернулися, та й повбивали айських людей.

22. А ті повиходили з міста навперейми них, і опинилися серед Ізраїля: ті з цього боку, а ті з того. І повбивали їх, так що не позосталося з них нікого, хто врятувався б чи втік.

23. А айського царя вони схопили живого, і привели його до Ісуса.

24. І сталося, як покінчив Ізраїль забивати всіх айських мешканців на полі, у пустині, що гнали їх по ній, і попадали вони від вістря меча аж до останнього, то вернувся весь Ізраїль до Аю, і перебили його вістря меча.

25. І було всіх, що впали того дня, від чоловіка й аж до жінки, дванадцять тисяч, усі айські мешканці.

26. А Ісус не опускав своєї руки, що витягнув зо списом, аж поки не вчинив закляттям усіх айських мешканців.

27. Тільки худобу та здобич того міста позабирав собі Ізраїль за словом Господа, що наказав був Ісусові.

28. І спалив Ісус Ай, і поклав його вічною руїною, пусткою, і так є аж до цього дня.

29. А айського царя повісив на дереві аж до вечірнього часу. А коли сонце заходило, Ісус наказав, і зняли його трупа з того дерева та й кинули його до входу брами міста. І накидали над ним велику камінну могилу, що стоїть аж до цього дня.

30. Тоді Ісус збудував жертівника для Господа, Бога Ізраїлевого, на горі Евал,

31. як наказав був Мойсей, раб Господній, Ізраїлевим синам, як написано в книзі Мойсеєвого Закону, жертівника з цілого каміння, що над ними не підіймали заліза. І принесли на ньому цілопалення для Господа, і приносили мирні жертви.

32. І він написав там на тих каміннях відписа Мойсеєвого Закону, що той написав перед Ізраїлевими синами.

33. А увесь Ізраїль, і старші його, і урядники, і судді його, стояли з цього й з того боку ковчегу навпроти священників-Левитів, що носять ковчег Господнього заповіту, як приходить, так і тубілець, половина його навпроти гори Гарізім, а половина його навпроти гори Евал, як наказав був Мойсей, раб Господній, благословляти Ізраїлів народ найперше.

34. А потім він читав усі слова того Закону, благословення та прокляття, усе так, як написано в Законі.

35. Не було слова зо всього, що наказав був Мойсей, чого не читав би Ісус перед усіма зборами Ізраїля, і жінок, і дітей, і приходить, що ходить серед них.